

- здійснення заходів щодо підтримки й просування сільського туризму на внутрішньому та міжнародному туристичному ринку;
- забезпечення організаційної та матеріальної підтримки з боку держави нового виду послуг на селі – зеленого туризму.

Задля розвитку сільської місцевості необхідне вдосконалення українського законодавства у галузі туризму, надання селянам пільг в оподаткуванні, кредитуванні та страхуванні туристичної діяльності. Наявність у регіоні багатих природних та соціально-культурних рекреаційних ресурсів може бути доброю основою для функціонування зеленого туризму за незначних інвестицій.

Література

1. Гальцова І. Зелений туризм: недоліки існуючого законодавства // <http://www.justinian.com.ua/article.php?id=2999>.
2. Електронний ресурс. – Режим доступу: http://www.bucoda.cv.ua/tour/1/2_1.html.

Костромін Г.Т., к.е.н., доцент,
Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНУ

Перехід економіки України до ринкових відносин дозволив на законодавчому рівні проголосити курс на інвестиційно-інноваційний розвиток держави, коли роль головного джерела стійкого соціально-економічного зростання відіграють наукові знання, сучасні технології та інвестиції в їх розвиток. Цим вимогам повинна відповідати сучасна регіональна економічна політика.

Разом з тим, диспропорції в соціально-економічному і культурному розвитку регіонів України, які склалися в процесі централізованого, перш за все, галузевого управління економікою в умовах переходу до ринку вимагають істотних змін в регіональній політиці України. Встановлення і збереження пропорційності в економічному і соціальному розвитку регіонів є важливим аспектом регіональної політики всіх розвинених країн.

Проблеми регіонального розвитку більшою частиною виникають у формі питань, які торкаються нерівномірного розподілу доходів між регіонами; різниць в темпах росту і рівня безробіття, оплати праці, а також впливу цих відмінностей на поширення бідності і соціальної напруги.

Проблемою регіональної політики України є не тільки відсутність чітко позначених цілей та пріоритетів, скільки дефіцит навичок застосування інструментів впливу.

Головною ціллю державної регіональної політики у сучасних умовах, на нашу думку, повинно бути надання допомоги у рівномірному соціально-економічному розвитку України та її регіонів, забезпечення пристойного рівня життя населення, дотримання гарантованих державою соціальних стандартів

для громадян незалежно від місця проживання, на основі ефективного використання потенціалу регіонів, підвищення ефективності функціонування підприємств різних форм власності.

На сьогоднішній день Україна виступає для іноземного інвестора, як країна із вигідним географічним розміщенням, різноманітними природними ресурсами, плодотворним чорноземом, кваліфікованими кадрами та науковим потенціалом. Але поряд з цими перевагами є й недоліки, які знижують інвестиційну привабливість, а саме: нестабільність законодавства, відсутність податкового кодексу, низькі доходи населення, труднощі у відкритті бізнесу та виділенні ділянок для будівництва, політична нестабільність, рейдерство. Особливий наголос зарубіжні експерти роблять на високому рівні корупції, яка загрожує принципам демократії та верховенству закону.

Для вирішення цих проблем на державному рівні, на нашу думку, необхідно:

1. Вдосконалювати державне управління соціально-економічним розвитком регіонів України. Регіональна політика має бути відокремлена в самостійний вид державної економічної політики. Акцентувати увагу потрібно не стільки на довгострокових проблемах розміщення виробництва, а розглядати регіональний рівень економічної сфери як територіально диференційовану цілісність взаємопов'язаних однорівневих господарських комплексів.

Враховуючи особливості стану і рівень соціально-економічного розвитку України, а також сучасні тенденції в регулюванні економічної сфери діяльності на регіональному рівні, доцільно забезпечити комплексне застосування всіх методів з орієнтацією на максимальне залучення і використання регіонами власних можливостей і ресурсів.

2. Для створення інвестиційної привабливості регіонів і економіки України в цілому необхідна:

– чітка та злагоджена перебудова інвестиційної політики держави та законодавства країни в цілому. Іноземним інвесторам необхідний юридичний і правовий захист своїх коштів та об'єктів інвестування, надання економічних гарантій від Уряду. Наявність великої кількості законодавчих актів і постанов, які суперечать один одному, призводять до плутанини під час вирішення спірних питань, тобто треба сформулювати стійке та передбачуване правове поле.

– потрібно надати правовий фінансовий захист таким фінансовим процесам як кредитування та страхування ризиків, переглянути податкову систему, в пріоритетних галузях економіки надавати пільги на початкових етапах діяльності підприємства для його подальшого розвитку.

– однією з найважливіших перешкод є мораторій на продаж землі та відсутність права власності на землю об'єктів інвестування.

– на сьогоднішній день невирішеним залишається питання щодо рейдерських захоптів підприємств, що є звичним для України та дивним для Європи та світу. За таких умов, іноземний капітал інвестують в короткострокові та дуже рентабельні проекти, а від довгострокових відмовляються. Така позиція інвесторів зрозуміла, адже завдяки політичній та економічній кризі, в якій Україна знаходиться протягом довгого періоду, важко

визначити основний напрямок діяльності підприємства та передбачити, що буде в країні через 3-5 років.

– необхідно також стабілізувати політичну ситуацію в країні, знизити рівень корупції, лібералізувати та дерегулювати підприємництво, сприяти розвитку фондового ринку, сформувати інвестиційні стимули, скоротити правила та інструкції стосовно ліцензування, оподаткування і репатріації прибутків. В цілому, для створення інвестиційно привабливого середовища, Україні потрібно проводити всі необхідні реформи якнайшвидше.

Література

1. Долішній М.І. Науковий супровід соціально-економічного розвитку регіонів / Регіональна політика України: зб.наук.праць. – Львів: інститут регіональних досліджень НАН України, 1998.
2. Чумаченко Н.Г. Проблемы региональной политики в Украине / Людина і політика, № 3, 1999.
3. Коротич О.Б. Підвищення ролі системи місцевого самоврядування в управлінні розвитком регіонів України / Вісник АЕН України, № 1, 2004.
4. Костромін Г.Т. Розвиток малого та середнього бізнесу – стратегічний напрямок економічного зростання України. / Колективна монографія АЕН України “Майбутнє України: стратегія поступу”. – Київ-Донецьк, 2008.
5. Статистичний щорічник України за 2013 рік.

Кравченко В.П., к.е.н., доцент,
Кіровоградський національний технічний університет, м. Кіровоград

ШЛЯХИ ОПТИМІЗАЦІЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ В УМОВАХ НЕСТАБІЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

В сучасних умовах підприємства в Україні функціонують у нестабільному зовнішньому середовищі, різноманітні чинники якого загрожують нормальному стану їх господарювання, створюють проблеми економічної безпеки і, навіть, виживанню.

В умовах лібералізації цін, постійних змін у соціально-економічній політиці, кількість збиткових підприємств в Україні продовжує збільшуватись.

Так, станом на 01.01.2014 року загальна кількість підприємств, які перебувають в процедурах банкрутства, становила 8811. При цьому кількість збиткових великих і середніх підприємств в Україні в січні-березні 2014 року склала 50% від загального числа проти 45,3% за три перших місяці 2013 року, а у січні вересні 2014 році кількість збиткових підприємств в Україні збільшилась з 34,1% до 44,2% порівняно з 2013 роком [1].

Причинами банкрутства підприємств у 2014-2015 роках, що сталося в Україні, стали несприятливе бізнес-середовище в країні. Неплатоспроможність була викликана багатьма фінансовими причинами, серед яких: помилки у розрахунках планових обсягів виробництва і реалізації продукції, її собівартості; невиконання замовлень; неконтрольоване зростання собівартості